



Michael Kvium med en af sine gravide kvinder

Nye historier fra Kviums værksted

Udstiller to steder i Horsens netop nu

Tekst: Paul Nielsen
Foto: Lars Juul

Det kræver disciplin at sidde otte timer i sit atelier uden at få sat et eneste penselstrøg. Det ved maleren Michael Kvium alt om. Samtidig er det et særpræg hos ham, at der er masser af disciplin i den arbejdsproces, der er hans, når han endelig kommer i gang.

Michael Kvium, der lykkeligvis har bevaret en naturlig tvivl, er et menneske, hvis hoved myldrer med tanker, og det er en af forklaringerne på, at hans forestillelser verden sætter ham i stand til at fortælle »omstændige historier«, som han kalder sin store udstilling i Franz Pedersens Kunsthandel.

Og det med at en profet ikke er agtet i sin by, har i hvert fald ikke noget med Kvium at gøre. Et par hundrede indfandt sig til ferniseringen, og der blev solgt mange billeder.

Hvorfor? Fordi Kvium aldrig er ens, fordi han kan li' at udfordre mennesker, finder sider frem af den menneskelige tilværelse, som ikke altid rummer de smukkeste elementer, og så fordi han ganske enkelt er blevet et samlingsobjekt.

Det er netop tankevirkensomheden, der gør, at han hele tiden betragtes som en fornyer baseret på et forrygende malerisk talent. Han giver sig selv lov til at gå ind i et tomt rum og helt lade være med at begynde på et billede. Men han giver så sandelig også sig selv lov til at kaste sig ud i en opgave, som kan være forbundet med et bestemt tema.

Michael Kvium, der har rundet de 40, har næsten for travlt i dag, siger han, men det præger i hvert fald ikke hans billeder. På udstillingen kan man bl. a. finde et par voldsomme figurbilleder af gravide kvinder, som netop i kraft af deres voldsomhed kan virke stærkt på beskueren. Men kompositionsmæssigt og koloristisk er det fornemme arbejder. Så har han en serie, han kalder »Give me five« - og det er såmænd fem billeder med afhuggede fingre. Hvorfor? Spørg ham selv.

I galleriets forreste rum er væggene fyldt op med billeder, der for hver

enkeltes vedkommende er forsynet med små »blindearmbånd« - gule med tre sorte prikker. Malerierne i forbindelse hermed er sæere kravlen-de amøber, og så kan man igen - formentlig uden at få noget svar - spørge: Hvorfor det?

Ind i værkstedet

Måske kan man hente en form for svar ved at skrå over Carolinelundsvej og i Kunstmuseet lade sig lukke ind i Kviums værksted, nemlig ved at se en stor udstilling af hans skitser, grafik og få malerier. Det er i øvrigt en god indfaldsvinkel til enhver Kvium-udstilling, fordi den fortæller noget om hans arbejdsgang. I tilgift får man lejlighed til at »aflæse«, hvad han mener med de specielle titler, han giver sine arbejder.

I fire billeder er der tale om selvportrætter, hvor han tegner et billede af, hvordan han selv opfatter sig i specielle situationer. Udstillingen rummer også et stort, fir-delt maleri, der er fyldt med drama.

I det hele taget kan man sige, at de to udstillinger på en udmærket måde supplerer hinanden.